

niti, by si vzpomněl, že byl s ním v hotelu »Imperiál« a tam platil za něho útratu, že však dospěl k závěru, že toto zodpovídání se stěžovatelovo nezasluhuje víry. Posléze uvedenými vývody neprovádí tudíž stížnost uplatňovaný hmotněprávní důvod zmatečnosti po zákonu, ježto vychází ze skutkového předpokladu rozsudkem nezjištěného, ba jím vyloučného (§ 288 odst. druhý čís. 3 tr. ř.).

Čís. 3294.

Z toho, že standarta obsahovala toliko citát bez souvislosti s dalším obsahem a smyslem případného parlamentního jednání a řeči tam pronesené, nemůže se dovozovati, že se jednalo o sdělení ve smyslu § 28 odst. třetí tisk. zák.

(Rozh. ze dne 18. října 1928, Zm I 425/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zamítl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaných do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 11. května 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem podle § 15 (3) zák. na ochr. rep., P. též přestupkem podle §§ 11 a 19 zák. ze dne 15. listopadu 1867, čís. 131 ř. zák., mimo jiné z těchto

důvodů:

Zmateční stížnost vytýká rozsudku nalézacího soudu neúplnost řízení proto, že nepřipustil důkaz o tom, že doslov standarty byl imunisován. Že tento návrh byl obhajobou činěn, plyne z protokolu o hlavním přelíčení, a též, že nalézací soud návrhu tomu nevyhověl. Přes to jest však v tomto směru zmateční stížnost uplatňující poukazem zmatek podle § 281 čís. 4 tr. ř. zřejmě bezdůvodnou, neboť i z toho, co obžalování o obsahu závadné standarty připouštějí, plyne, že se tu nejednalo o sdělení o veřejném rokování sněmu, které má v § 28 tisk. zák. zaručenou beztrestnost. Neboť jen z toho, že standarta obsahovala toliko citát bez souvislosti s dalším obsahem a smyslem případného parlamentního jednání a řeči tam pronesené, nemůže se dovozovati, že se jednalo o sdělení ve smyslu § 28 odst. třetí tisk. zákona, nepřihlížeje ani k té okolnosti, že není ani zjištěno, že se jednalo o sdělení tiskem. Nalézací soud tedy obhajobu nezkrátil a zmatek nezaložil, nepřipustiv důkaz o oné nerozhodné okolnosti.

Čís. 3295.

Výhrada prodatelova vlastnictví až do úplného zaplacení kupní ceny nemá účinku, byla-li prodatelem učiněna teprve dodatečně v účtech a v dopisech při dodání zboží po platném dřívějším ujednání prodeje na úvěr (na pevný účet), to ani tehdy, když se kupitel proti výhradě té dodatečně učiněné neohradil (§ 863 obč. zák.).